

vente forgæves paa Støtte fra vor Side. Men det vil jo vise sig senere, hvor langt vi kan komme.

Jeg maa saa til Slutning gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Lange, der naturligvis pure afviste vort Forslag. Nu skal jeg ikke udtale mere Forundring i den Anledning; efter at den højtærede Statsminister i Aftes har oplyst os om, hvorledes de norske handlende ser paa dette Forhold, er det danske konservative Partis Opfattelse jo bragt i den rette Belysning. Medens de norske handlende er ivrige efter at tilvejebringe en Tilstand, hvor der ikke kan rettes noget Angreb paa dem, modsætter det danske konservative Parti sig Fod for Fod og Tomme for Tomme enhver tænkelig Ordning af dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem begyndte ganske vist meget smukt med at sige, at for saa vidt som man kunde forme en Lov saaledes, at al Vareaager blev forbudt og kun en reel Avance blev tilladt, vilde det ærede Medlem med Glæde stemme derfor, men føjede det ærede Medlem til, en saadan Tilstand er en Utopi, og derfor kan det ikke nytte at tale om det. Jeg maa sige, at stærkere Falliterklæring kan man ikke faa her i Verden. Det er altsaa ganske umuligt at tilvejebringe hæderlige Tilstande i Handel og Vandel her i Landet — det er Hovedindholdet af, hvad det ærede Medlem sagde —, det kan ikke nytte at tale om det, det kan ikke nytte at tænke paa, at Vareaager og uretmæssige Aftaler ikke skulde finde Sted, noget saadant kan vi ikke indføre, og derfor kan vi lige saa godt lade være at tale om det. Det er, som sagt, en fuldkommen Falliterklæring fra dette Partis Side.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at det var ganske taabeligt at tænke sig, at Handelen vilde opgave Konjunkturavancen. Jeg har set det efter i Rigsdagstidende, og det forekommer mig at være en meget fattig Udtalelse, den kan trækkes ud og ind som en Harmonika, den kan blive til meget og blive til lidt; men som den staa der efter Bogstaven, er det altsaa Meningen, at ligegyldig af hvad Art denne Avance er, kan man ikke give Afkald paa den. Der er dog megen Forskel paa Konjunkturavancer, det vil det ærede Medlem ikke kunne benægte. Lovens Bestemmelser er heller ikke at forstaa paa den Maade, at en Købmand skulde være afskaaret fra at faa en ordentlig Fortjeneste paa en Vare, som er købt paa gunstige Betingelser, naar Prisen paa denne Vare stiger, det ved det ærede Medlem ogsaa godt. Men noget ganske andet

er Aager, det er at tage en Avance, hvor Vareprisen staaar i et totalt Misforhold til Fremstillingsprisen. Men det ærede Medlem forbeholder sig altsaa fuldt ud at kunne tage en saadan Avance. Det ærede Medlem underbyggede det en lille Smule ved at pege paa Kulforretningen og vendte tilbage til Arbejdernes Brændselsforretning, der sidste Aar havde tabt en Del Penge, fordi det havde været en mild Vinter, og nu skulde de have Chancen, hvis det blev en streng Vinter, til at gøre sig betalt igen. Det vil sige, at for saa vidt en Brændselsforretning nu ved Vinterens Begyndelse ligger med et stort Kvantum Kul indkøbt til en billig Pris, skulde den, hvis Bælter og Sunde blev tillukket, og der ingen Tilførsel kom, have Lov til uden Grænser at skrue Priserne op saa højt, som det i det hele taget er muligt at skrue dem op. Saaledes maa det ærede Medlems Udtalelser være at forstaa. Men det er netop en saadan Handel, Loven vil ramme. Jeg ser ikke nogen som helst Grund til, at Arbejdernes Brændselsforretning skulde have en saadan Chance i Vinter, fordi den har tabt Penge i Fjor. Og jeg kan endnu mindre indrømme, at et Selskab som f. Eks. Kulkompagniet skulde have en saadan Chance, da Aktierne maaske i Aar ikke ejes af de samme Folk, som tabte Pengene i Fjor; disse sidste har maaske skilt sig af med deres Aktier, nye Ejere har faaet dem til en lav Kurs, og saa skulde de have Erstatning for det, andre har tabt i Fjor! Det kunde maaske snarere hævdes, hvis der var Tale om en privat Handel, men ved et Aktieselskab bliver Forholdet straks et andet.

For øvrigt vilde jeg tro, at det ærede Medlem derved kommer i Uoverensstemmelse med sin Valgkreds og sit Blad i Aarhus ... nej, det er vist ikke det ærede Medlems Valgkreds i Aarhus, og „Aarhus Stiftstidende“ er, saa vidt jeg ved, ikke det ærede Medlems Livorgan. Dette Blad er dog et godt konservativt Blad, det kan ingen benægte, endog et af de mest konservative Blade. Og hvad mener dette Blad nu om den Konjunkturavance, som det ærede Medlem forsvarer? I en Artikel i „Aarhus Stiftstidende“ læser man følgende: „Det er den almindelige Mening, at Kulimportørerne har dannet en Ring eller Trust, som paa kunstig Vis holder Priserne oppe paa et Niveau, der hverken svarer til Priserne i de kulproducerende Lande eller til Fragterne. Der har været gjort Forsøg paa at bryde denne Ring, men Forsøget har ikke hidtil haft noget heldigt Udfald“. Dette konservative Blad